

forslag — jeg har ikke læst Landstingstidenden, men jeg betvivler ikke, at der i den staar noget saadant —, skal jeg sige, at jeg er af dem, der helst ville se med egne Øjne og tænke egne Tanker i Stedet for at lade Landstingsmændene tænke for sig. Hvor prægtige Landstingsmændene end kunne være, kan enhver af dem jo tage fejl i sin Opfattelse. Selv det ærede Medlem af Landstinget, der staar som Meningsfælle af det ærede Medlem for Aarhus, kan jo tage fejl. Det er nemlig ham, der har brugt det Udtryk, at det er en Beskyttelseslov.

Justitsministeren (Alberti): Om jeg forstod det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) rigtig, mente han, at dette Lovforslag vil forbyde Folk, der selv brygge, at bruge Saccharin. (Afbrydelse). Saa har jeg ikke forstaaet det ærede Medlem.

Jeg maa fremdeles holde paa, at det, som er dette Lovforslags Hensigt, er fuldkommen berettiget, nemlig at drage Om-sorg for, at Folk, der købe en Vare i god Tro, virkelig faa det, de vente at finde i Varen. Det kan jo tænkes — man kan tænke sig alt muligt — som af det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) omtalt, at en eller anden Mand partout vil drikke daarligt Øl, som der ikke er Sukker i. Men dertil vil jeg svare, at vi maa lovgive for Folk, som de ere flest, og ikke saaledes, at Lovene kun passe for Sær-linge.

Lige over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) vil jeg sige, at han, som jeg allerede har sagt, ikke behøver at frygte for, at hvis det virkelig skulde blive nødvendigt, at de Sager, der ere bestemte for sukker-syge, kom ind under Medicinalhandelen, der da vil finde en Prisforhøjelse Sted paa det Omraade. Det ærede Medlem har ikke Ret til saaledes at stille sig frem som den, der vil tage tunge Kors bort fra Befolkningen i Modsætning til Justitsministeren. De Kors, jeg har været med til at lægge paa Befolkningen, have altid været lette at bære.

Krabbe: Om dette Lovforslag, som forekommer mig at være af en ret tvivlsom Beskaffenhed, skal jeg ikke yderligere fremføre noget, da jeg ikke specielt har taget mig af dette Emne, men der er faldet en Ytring her, som gør, at jeg finder mig forpligtet at gøre en lille Betragtning gældende, som ikke har været fremme.

Det er blevet sagt med Rette, at dette Lovforslag, hvis det træder i Kraft — og derom kan der egentlig ikke tvivles, da Regeringen har foreslaaet det, og Regeringspartiet støtter det —, bør have en saadan Vidde i Henseende til Ikrafttræden, at man ikke træder de Bryggerier uretfærdig for nær, som have Oplag af Øl med Saccharin liggende. Overfor denne Bemærkning viste den højtærede Justitsminister en Imødekommen, som blev accepteret og vist ogsaa fortjente det, men som foranlediger, synes det mig, til den Bemærkning, at den Vej, ad hvilken den højtærede Minister vil imødekomme, egentlig ikke er nogen god Lovgivningsvej, ikke er nogen god konstitutionel Vej. Den paaviste Vej var nemlig — saaledes forstod jeg det — den, at den højtærede Minister vilde være betænkt paa at lade Loven komme saa sent i Lovtidende, at Bryggerierne derved kunde faa den Tid, de behøvede til at realisere deres Oplag. Men Bestemmelsen i Loven om Lov- og Ministerialtidende af 25. Juni 1870 om, at en Lov regelmæssig træder i Kraft Ugedagen efter Udgivelsen af det Nummer, hvori Loven er bekendtgjort, er beregnet paa helt andre Forhold. Med den er der ikke tilsigtet at give det Ministerium, under hvis Ressort Loven udkommer, nogen Myndighed til at gribe realt ind i de Retsforhold, som Loven angaar. Men dette vil jo ske i meget høj Grad, hvis det gaar til, som af den højtærede Minister antydtes. Den højtærede Minister vil her flytte Formueværdier af Betydning alene ved Bestemmelsen om, hvornaar Loven kommer i Lovtidenden. Denne Brug af Loven af 25. Juni 1870 er vel ikke udelukket ved de Ord, der ere brugte i Loven. Den Gang man vedtog den, har man ikke haft Øje for, at den kunde bruges saaledes. Men jeg tror ikke, man skal acceptere denne Benyttelse af Loven som noget, der er ønskeligt eller tiltænkt ved den. Det maa betragtes som egentlig ikke konstitutionelt tilstedeligt. Jeg tillader mig derfor at henstille, hvad enten Forslaget gaar i Udvalg — hvad jeg ikke ved — eller ej, at de Medlemmer, der ere betænkte paa, at Loven først skal træde i Kraft efter en vis Tids Forløb, ville stille et udtrykkeligt Forslag om Tidspunktet for dens Ikrafttræden og ikke lægge denne Myndighed til Afgørelse af en stor Realitet i Ministerens Haand.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror, den Forsigtighedsforanstaltning, det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, vil være